

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG NHƯ LAI TẠNG

Hán dịch: Khai Phủ Nghi Đồng Tam Ty_ Đặc Tiến Thí Hồng Lô Khanh_ Túc Quốc Công, thực ấp gồm ba ngàn hộ_ Ban áo tía tặng Tư Không, tên thụy là Đại Giám, tên hiệu chính là Đại Quảng Trí_ Chùa Đại Hưng Thiện_ Tam Tạng Sa Môn **BÁT KHÔNG** phụng chiếu dịch

Việt dịch: HUYỀN THANH

Như vậy tôi nghe. Một thời Đức Bạc Già Phạm trụ ở lầu gác lớn **Chiên Đàn Tạng** trong nhà **Bảo Cái Lộc Mẫu** trên núi **Linh Thứu**. Sau khi thành Đẳng Chính Giác mười năm, ngay lúc giao mùa của thời nóng bức cùng với chúng Đại Bát Sô, Trời, Người... đều là bậc Hữu Học, Vô Học, Thanh Văn, A La Hán... đã tận các lậu, không còn phiền não đều được tâm tự tại khéo giải thoát, đắc được Chính Trí giống như Rồng lớn, việc cần làm đã làm xong, buông bỏ gánh nặng, chờ được lợi của mình, hết các Hữu Kết, đến ở bờ bên kia.

Các vị ấy tên là: Cụ Thọ **Đại Ca Diếp**, Cụ Thọ **Ấu Lô Tản Lễ Ca Diếp Ba**, Cụ Thọ **Na Đề Ca Diếp Ba**, Cụ Thọ **Già Gia Ca Diếp Ba**, Cụ Thọ **Đại Ca Chiên Diên**, Cụ Thọ **Câu Hy La**, Cụ Thọ **Bạc Câu La**, Cụ Thọ **Ly Ba Đa**, Cụ Thọ **Tu Bồ Đề**, Cụ Thọ **Mãn Từ Tử**, Cụ Thọ **Ngũ Tự Tại**, Cụ Thọ **Xá Lợi Tử**, Cụ Thọ **Đại Mục Kiền Liên**, Cụ Thọ **Kiều Trần Như**, Cụ Thọ **Ô Đà Di**, Cụ Thọ **La Hô La**, Cụ Thọ **Nan Đà**, Cụ Thọ **Ổ Ba Nan Đà**, Cụ Thọ **A Nan Đà**... cùng với bậc Thượng Thủ Bát Sô của nhóm như vậy gồm một ngàn người đến dự.

Lại có sáu mươi hằng hà sa số Bồ Tát Ma Ha Tát từ mọi quốc độ của Phật đến dự, đều là bậc Nhất Sinh Bồ Xứ, được sức Thần Thông lớn không có sợ hãi, đã từng thừa sự vô lượng câu chi na dữu đa trăm ngàn chư Phật, thầy đều hay chuyển bánh xe Pháp chẳng thoái (Bất Thoái Pháp Luân). Nếu có hữu tình của vô lượng a tăng kỳ Thế Giới vừa mới xưng tên thì đều ở **A Nậu Đa La Tam Miểu Tam Bồ Đề** (Anuttarā-samyaksambuddhi: Vô Thượng Chính Đẳng Chính Giác), được chẳng thoái chuyển

Các vị ấy tên là: **Pháp Tuệ Bồ Tát**, **Sư Tử Tuệ Bồ Tát**, **Hổ Tuệ Bồ Tát**, **Nghĩa Tuệ Bồ Tát**, **Thắng Tuệ Bồ Tát**, **Nguyệt Quang Bồ Tát**, **Bảo Nguyệt Quang Bồ Tát**, **Mãn Nguyệt Quang Bồ Tát**, **Đại Dũng Kiện Bồ Tát**, **Vô Lượng Dũng Kiện Bồ Tát**, **Vô Biên Dũng Kiện Bồ Tát**, **Tam Thế Dũng Kiện Bồ Tát**, **Đắc Đại Thế Bồ Tát**, **Quán Tự Tại Bồ Tát**, **Hương Tượng Bồ Tát**, **Hương Duyệt Bồ Tát**, **Hương Duyệt Cát Tường Bồ Tát**, **Cát Tường Tạng Bồ Tát**, **Kế Đô Bồ Tát**, **Vô Cấu Tràng Bồ Tát**, **Vô Thượng Tràng Bồ Tát**, **Cực Giải Bảo Sát Bồ Tát**, **Hoan Hỷ Vương Bồ Tát**, **Thường Hoan Hỷ Bồ Tát**, **Hư Không Khố Bồ Tát**, **Mê Lô Bồ Tát**, **Đại Mê Lô Bồ Tát**, **Tô Mê Lô Bồ Tát**, **Công Đức Bảo Quang Bồ Tát**, **Đà La Ni Tự Tại Vương Bồ Tát**, **Tri Địa Bồ Tát**, **Trừ Nhất Thiết Hữu Tình Bệnh Bồ Tát**, **Hoan Hỷ Ý Bồ Tát**, **Ưu Bi Ý Bồ Tát**, **Vô Ưu Bồ Tát**, **Quang Tạng Bồ Tát**, **Chiên Đàn Bồ Tát**, **Ư Thủ Vô Tranh Bồ Tát**, **Vô Lượng Lô Âm Bồ Tát**, **Khởi Bồ Đề Hạnh Bồ Tát**, **Bất Không Kiến Bồ Tát**, **Nhất Thiết Pháp Tự Tại Bồ Tát**, **Từ Thị Bồ Tát**, **Mạn Thù Thất Lợi Đồng Chân Bồ Tát**. Nhóm như vậy đều là bậc Thượng Thủ, có sáu mươi hằng hà sa số Bồ Tát Ma Ha Tát đến dự.

Lại có vô lượng a tăng kỳ hàng Trời, Rồng, Dược Xoa, Kiền Đạt Phộc, A Tô La, Nghiệt Lỗ Trà, Khẩn Na La, Ma Hô La Già, Người, Phi Nhân trong vô lượng Thế Giới đều đến tập hội.

Lại có quốc vương, đại thần, quan chức (liêu tá), trưởng giả, cư sĩ với các Nhân Chúng đều đến tập hội.

Khi ấy trăm ngàn Chúng trước sau vây quanh Đức Thế Tôn, cung kính cúng dường.

Bấy giờ Đức Thế Tôn ở trong lầu gác lớn **Chiên Đàn Tạng**, sau khi ăn, nhập vào Thần Lực của Phật, từ Chiên Đàn Tạng đột nhiên phun ra câu chi na dữu đa trăm ngàn hoa sen, mỗi một hoa sen có câu chi na dữu đa trăm ngàn cánh, lớn như bánh xe đầy đủ màu sắc mùi thơm. Các hoa sen đó bay lên hư không che khắp tất cả quốc độ của chư Phật cùng nhau hợp thành như cung điện báu an trụ hư không. Tất cả câu chi na dữu đa trăm ngàn hoa sen ấy thấy đều hé nở, ở trong mỗi một hoa đều có Đức Như Lai ngồi Kiết Già, đủ ba mươi hai (32) tướng Đại Trượng Phu, phóng trăm ngàn ánh sáng.

Lúc đó do sức uy thần của Đức Phật, các cánh hoa sen đột nhiên hé úa, hình sắc xấu xí rất chán ghét chẳng vừa ý. Ở trong Thai của hoa, các Đức Như Lai đều phóng vô lượng trăm ngàn ánh sáng, hiện khắp tất cả quốc độ của chư Phật thấy đều hoan nghênh.

Khi ấy tất cả Bồ Tát với bốn Bộ Chúng thấy đều kinh ngạc, sinh tưởng lạ kỳ, sợ hãi nghi ngờ chưa từng có, do Đức Phật Thế Tôn hiện làm việc Thần Thông như vậy. Đại Chúng nhìn thấy, ôm ấp nghi hoặc này nên tác niệm rằng: *”Do nhân duyên nào mà hiện câu chi na dữu đa trăm ngàn hoa sen, ở khoảng phút chốc hình sắc biến hoại rất đáng chán ghét, lại không vừa ý. Ở trong hoa sen hiện tướng Như Lai, ngồi Kiết Già, phóng trăm ngàn ánh sáng. Ánh sáng như vậy khiến người yêu thích ?”*

Bấy giờ **Kim Cương Tuệ Bồ Tát** Ma Ha Tát (Vajra-mati) với các Đại Chúng thấy đều vân tập ở trong lầu gác lớn Chiên Đàn Tạng, cung kính rồi ngồi xuống.

Khi ấy Đức Thế Tôn bảo Kim Cương Tuệ Bồ Tát Ma Ha Tát rằng: “Này Thiện Nam Tử Nay ông có thể hỏi Pháp yếu thâm sâu của Như Lai Ứng Chính Đẳng Giác”

Thời Kim Cương Tuệ Bồ Tát Ma Ha Tát nương theo Thánh Chỉ của Đức Phật, vì khắp tất cả Trời, Người, Thế Gian, Bồ Tát Ma Ha Tát với bốn Bộ Chúng đang ôm nghi hoặc mà bạch Phật rằng: “Thế Tôn! Do nhân duyên nào mà ở trong tất cả Thai của hoa đều có Đức Như Lai, ngồi Kiết Già, phóng trăm ngàn ánh sáng. Ở trong hoa ấy, câu chi na dữu đa trăm ngàn Như Lai chấp tay an trụ, nghiêm nhiên chẳng động?”

Lúc đó Kim Cương Tuệ Bồ Tát Ma Ha Tát dùng **Già Tha** (Gāthā:Kệ) hỏi rằng:

Con chưa từng thấy tướng Như Lai
 Tạo làm biến hóa của Thần Thông
 Hiện vô lượng Phật ngàn câu chi
 Trụ Thai hoa sen, lặng chẳng động
 Phóng ngàn ánh sáng mà ảnh hiện
 Thấy đều che rợp các cõi Phật
 Lạ kỳ nơi Pháp mà du hí
 Các nhóm Phật ấy đều hoan nghênh
 Giống như Diệu Bảo mà hiển hiện
 Ngồi ở trong hoa sen héo xấu
 Cánh hoa sen ấy đều đáng ghét
 Vì sao làm Đại Thần Thông đó
 Con từng thấy Phật như hằng sa
 Thấy việc thần thông thù thắng ấy
 Con chưa từng thấy tướng như vậy
 Như nay hiện rõ việc du hí
 Nguyện xin **Thiên Trung Tôn** nói bày

Nhân nào, duyên nào mà hiển hiện ?

Bây giờ Đức Thế Tôn bảo Bồ Tát thượng thủ của nhóm Kim Cương Tuệ với tất cả chúng Bồ Tát rằng: “Các Thiện Nam Tử! Có Pháp yếu thâm sâu của **Đại Phương Quảng Như Lai Tạng Kinh**, Như Lai muốn nói Pháp đó cho nên trước tiên hiện sắc tướng như vậy. Các ông khéo lắng nghe! Hãy lắng nghe rồi tác ý suy tư”

Thời tất cả Bồ Tát Ma Ha Tát của nhóm Kim Cương Tuệ nói rằng: “Lành thay Thế Tôn! Con xin vui nguyện muốn nghe”

Đức Phật nói: “Các Thiện Nam Tử! Như tại đây, Như Lai biến hóa hoa sen trong phúc chốc thành sắc tướng xấu xí, hôi dơ đáng ghét, khiến chẳng thể yêu thích. Trong hoa sen như vậy lại hiện hình Phật, ngôi Kiết Già, phóng trăm ngàn ánh sáng, tướng tốt đoan nghiêm, nơi người ưa nhìn thấy. Biết như vậy xong, có nhiều hàng Trời, Rồng, Dược Xoa, Kiện Đạt Phộc, Yết Lộ Trà, Khẩn Na La, Ma Hô La Già, Người, Phi Nhân... lễ bái cúng dường.

Như vậy! Như vậy Thiện Nam Tử! Như Lai Ứng Chính Đẳng Giác dùng ánh sáng Trí Tuệ của Phật, mắt nhìn thấy tất cả sự phiền não: ham muốn, giận dữ, si mê, tham lam, vô minh... của hữu tình. Kẻ trai lành, người nữ thiện ấy vì ở phiền não nên bị che mắt, ở trong Thai Tạng có câu chi trăm ngàn chư Phật thấy đều như Ta. Như Lai dùng mắt Trí quán sát nhóm ấy có Pháp Thể của Phật, ngôi Kiết Già, lặng lẽ chẳng lay động. Ở trong tất cả phiền não nhiễm ô, Như Lai Pháp Tạng vốn không có lay động, các Hữu Thú (sáu nẻo luân hồi) thấy nơi chẳng thể nhiễm. Thế nên, nay Ta nói như vậy: *”Tất cả Như Lai của nhóm ấy như Ta không có khác”*

Này Thiện Nam Tử! Như vậy Như Lai dùng mắt Phật Trí thấy Như Lai Tạng của tất cả hữu tình.

Thiện Nam Tử! Ví như dùng con mắt màu nhiệm của cõi Trời nhìn thấy hình sắc xấu xí, mùi ngửi khó ưa như vậy vậy bực bách các cánh hoa sen. Đây là do Thiên Nhân nhìn thấy Thể chân thật của Phật ngôi Kiết Già trong hoa sen ấy. Đã biết điều đó, do muốn thấy Như Lai thì cần phải trừ nghiệp ác xú uế để khiến cho hiển hiện hình tướng của Phật.

Như vậy! Như vậy! Như Lai dùng con mắt Phật quán sát Như Lai Tạng của tất cả hữu tình, khiến cho Tạng phiền não: ham muốn, giận dữ, si mê, tham lam, vô minh của hữu tình ấy đều trừ khiến rồi vì họ nói Pháp. Do nghe Pháp cho nên liền tu hành chân chính, liền được Thật Thể Như Lai thanh tịnh

Này Thiện Nam Tử! Như Lai xuất hiện ở đời, hoặc chẳng xuất hiện ở đời thì Pháp Tính, Pháp Giới, Như Lai Tạng của tất cả Hữu Tình vẫn luôn thường hằng chẳng biến đổi.

Lại nữa Thiện Nam Tử! Nếu các hữu tình có thể chán ghét sự ràng buộc của tạng phiền não. Vì kẻ ấy trừ hại tạng phiền não, tịnh Như Lai Trí cho nên Như Lai Ứng Chính Đẳng Giác vì Bồ Tát mà nói Pháp yếu, làm việc như vậy khiến cho kẻ ấy được Thắng Giải. Được Thắng Giải xong, ở Pháp giữ gìn bền chắc, liền đối với tất cả Phiền Não, Tùy Phiền não mà được giải thoát. Ngay lúc đó thời Như Lai Ứng Chính Đẳng Giác ở Thế Gian ấy mà được số ấy, là hay làm Phật Sự của Như Lai”

Khi ấy Đức Thế Tôn nói **Già Tha** (Gāthā:Kệ) rằng”

Như hoa sen ấy rất đáng ghét
Kèm Thai, cánh với râu nhụy ấy
Ví như dùng Thiên Nhân quán thấy
Như Lai Tạng đó không chỗ nhiễm
Nếu hay trừ bỏ cánh hoa tàn
Ở trong liền thấy thân Như Lai
Lại chẳng bị nhiễm các phiền não

Liên ở Thế Gian thành Chính Giác
 _Nay Ta đều thấy các hữu tình
 Có Thế vi diệu của Như Lai
 Trừ ngàn câu chi phiền não ấy
 Khiến chán ghét như hoa sen tàn
 Ta vì nhóm ấy mà trừ khiến
 Ta, bậc Trí thường nói Diệu Pháp
 Phật thường nghĩ các hữu tình ấy
 Thấy đều nguyện thành Thế Như Lai.
 _Ta dùng mắt Phật mà quán thấy
 Tất cả hữu tình trụ Phật Vị
 Vì thế Ta thường nói Diệu Pháp
 Khiến được ba Thân, đủ Phật Trí.

Lại nữa Thiện Nam Tử! Ví như ổ mật hình dạng tròn trịa, treo ở cây lớn, có trăm ngàn con ong che giữ Mật ấy. Người tìm Mật dùng phương tiện khéo xua đuổi đàn ong rồi lấy Mật để dùng

Như vậy! Như vậy Thiện Nam Tử! Tất cả hữu tình giống như ổ mật, bị câu chi trăm ngàn Phiền Não, Tùy Phiền Não che dấu. Dùng Phật Trí hay biết điều này xong liền thành Chính Giác

Này Thiện Nam Tử! Ổ mật như vậy, bậc trượng phu có Trí đã biết Mật ấy, cũng lại hiểu rõ sự thủ hộ của câu chi trăm ngàn chúng ong phiền não. Như vậy tất cả hữu tình dùng Như Lai Trí thấy biết xong, thành Phật. Nơi họ bị sự che ngăn của câu chi trăm ngàn Phiền Não, Tùy Phiền Não

Này Thiện Nam Tử! Như Lai dùng sức phương tiện khéo để hại loài ong, dạy các hữu tình xua đuổi ham muốn, giận dữ, si mê, kiêu ngạo, phần nộ, keo kiệt, Phiền Não, Tùy Phiền Não cho nên như vậy nói Pháp khiến các hữu tình chẳng bị phiền não gây ô nhiễm, lại không có bức não, cũng chẳng bám gán.

Này Thiện Nam Tử! Hữu Tình của nhóm này thế nào? Ta dùng Tri Kiến của Như Lai để tịnh trừ cho nên ở Thế Gian mà làm Phật, giúp cho kẻ trai lành dùng con mắt thanh tịnh nhìn thấy sự thanh tịnh như vậy của các hữu tình”.

Khi ấy Đức Thế Tôn nói Già Đà (Gāthā:Kệ) là:

_Giống như ổ mật dạng tròn trịa
 Chúng ong hộ giữ, che ẩn kín
 Trượng phu tìm Mật nhìn thấy xong
 Thấy đều xua đuổi hết chúng Ong
 Ta thấy hữu tình tại ba Hữu (Dục Giới, Sắc Giới, Vô Sắc Giới)
 Cũng như ổ mật không có khác
 Câu chi chúng sinh, ong phiền não
 Như Lai trụ trong phiền não ấy
 _Ta, Phật thường vì tịnh trừ nên
 Hại phiền não ấy như đuổi ong
 Dùng phương tiện khéo để nói Pháp
 Khiến hai câu chi chúng phiền não
 Vì sao thành Phật làm việc Phật?
 Thường ở Thế Gian như Mật Khí (vật khí chứa Mật)
 Giống như Biện Tài nói Mật tốt
 Khiến chúng Như Lai Tịnh Pháp Thân (Pháp Thân thanh tịnh của Như Lai)

Lại nữa Thiện Nam Tử! Ví như lúa gié, lúa tẻ, thóc lúa, đậu... hết thảy chất tinh thật bị trấu bao bọc. Nếu chẳng bỏ trấu thì chẳng thể lấy thức ăn để dùng

Này Thiện Nam Tử! Người cầu thức ăn, hoặc nam hoặc nữ dùng chày cối đâm giã loại bỏ trấu để được nhiều thức ăn cũng như vậy

Như vậy Thiện Nam Tử! Như Lai Ứng Cúng Chính Biến Tri dùng con mắt Như Lai quán thấy tất cả hữu tình có đủ Thê của Như Lai bị miếng da phiền não bao bọc. Nếu hay ngộ giải liền thành Chính Giác, an trụ bền chắc Trí của tự nhiên

Này Thiện Nam Tử! Như Lai Tạng ấy ở ngay trong tất cả phiền não. Đức Như Lai vì hữu tình ấy trừ bỏ miếng da phiền não khiến kẻ ấy thanh tịnh mà thành Phật, vì họ nói Pháp, thường tác niệm là: *“Lúc nào thì hữu tình loại bỏ miếng da che dấu của tất cả phiền não được thành Như Lai, xuất hiện ở đời?”*

Khi ấy Đức Thế Tôn nói Già Tha (Gāthā: Kệ) là:

__ Ví như lúa gạo và thóc nát

Đại Mạch, Tiểu Mạch cùng với đậu

Nhóm ấy bị trấu bao bọc khắp

Chẳng thể nhận lấy làm thức ăn

Nếu dùng chày đâm loại bỏ trấu

Thức ăn, mọi loại được nhận dùng

Tinh thật ở trấu mà chẳng nhận

Chẳng lo hữu tình, vì làm lợi

__ Ta thường quán thấy các hữu tình

Đi phiền não bọc Trí Như Lai

Ta vì trừ trấu, nói Diệu Pháp

Nguyện khiến mau ngộ chứng Bồ Đề

Cùng Pháp của Ta, các hữu tình

Trụ trăm phiền não mà bọc dấu

Vì khiến tịnh trừ, Ta nói Pháp

Lúc nào mau thành các thân Phật

Lại nữa Thiện Nam Tử! Ví như nơi gom chứa các ác, xấu hôi. Hoặc có trượng phu mang gạch bằng bàn đi qua bên cạnh, đột nhiên mê lầm rơi xuống trong chỗ dơ uế ấy, rồi vàng báu bị chìm mất trong chỗ xấu hôi. Hoặc trải qua mười năm, hoặc hai mươi năm, hoặc năm mươi năm, hoặc trăm ngàn năm ở chỗ phân dơ nhưng bản thể ấy vẫn chẳng bị hư hoại, chẳng bị nhiễm, cũng chẳng có thể làm lợi ích cho con người.

Thiện Nam Tử! Người có Thiên Nhân thấy gạch vàng ấy ngay chỗ xấu hôi, bảo người khác rằng: *“Này trượng Phu! Ông hãy đến chỗ đó, ở trong phân dơ ấy có báu thặng bằng vàng”* Người ấy nghe xong, liền dùng tay lấy, sau khi rửa sạch xong thì tùy ý sử dụng vàng.

Này Thiện Nam Tử! Chỗ gom chứa hôi xấu đây gọi là mọi loại Phiền Não với Tùy Phiền Não. Gạch vàng ấy gọi là Pháp chẳng hoại, người có Thiên Nhân tức là Đức Như Lai Ứng Cúng Chính Biến Tri.

Này Thiện Nam Tử! Báu **Như Lai Pháp Tính Chân Thật Thặng** của tất cả hữu tình bị chìm mất ở trong chôn hôi xấu Phiền Não. Chính vì thế cho nên Đức Như Lai Ứng Cúng Chính Đẳng Giác vì các hữu tình trừ bỏ các phiền não hôi xấu chẳng sạch mà nói Diệu Pháp, khiến sẽ thành Phật, xuất hiện ở Thế Gian mà làm việc Phật.

Khi ấy Đức Thế Tôn nói Già Tha (Gāthā:Kệ) là:

Ví như có người ôm gạch vàng

Đột nhiên lâm rơi vào phân dơ

Ở trong uế ấy nhiều năm thặng

Tuy khá lâu dài nhưng chẳng hoại
 Người có Thiên Nhân quan sát thấy
 Báo người khác rằng: "Đây có vàng"
 Người lấy, rửa sạch, tùy ý dùng
 Như Ta đã thấy các hữu tình
 Đêm dài chìm trong dòng phiền não
 Biết phiền não ấy là khách trần
 Tự Tĩnh trong sạch, phương tiện nói
 Khiến chứng Trí Như Lai thanh tịnh

Lại nữa Thiện Nam Tử! Ví như kẻ trượng phu nghèo túng, dưới đất bên trong nhà ở có kho tàng lớn bị che dấu, rộng khoảng một câu lô xá, bên trong tràn đầy vàng ròng. Vàng ấy bị chôn sâu xuống dưới khoảng bảy trượng, do đất che lấp mà kho tàng vàng lớn ấy chưa từng có nói với kẻ trượng phu ấy rằng: "*Này trượng phu! Tôi ở ngay chỗ này, gọi là Đại Phục Tàng*". Kẻ trượng phu nghèo kia, tâm lo nghĩ về việc túng thiếu, lo buồn khổ não, ngày đêm suy nghĩ, đi lại ngay bên trên đều chẳng hiểu biết, chẳng nghe chẳng thấy Đại Phục Tàng ấy ở ngay trong đất.

Như vậy! Như vậy Thiện Nam Tử! Tất cả hữu tình trụ vào Chấp Thủ, tác ý "*Trong nhà mà có Trí Tuệ của Như Lai, sức vô sở úy, các tạng của Phật Pháp sao?*" nên đối với hình sắc, âm thanh, mùi ngửi, vị nếm, cảm giác va chạm... khởi tham dính, chịu khổ. Do người này chẳng nghe Đại Pháp Bảo Tạng, hưởng chi là có chỗ đạt được. Nếu diệt năm Dục ấy, liền được thanh tịnh

Lại nữa Thiện Nam Tử! Đức Như Lai xuất hiện ở đời, ở trong Đại Chúng Bồ Tát mở bày mọi loại Bảo Tạng của Đại Pháp, người kia được thắng giải xong tức liền đào sâu, nhập vào Bồ Tát, trụ Như Lai Ứng Cúng Chính Biến Tri, làm Pháp Tạng của Thế Gian, thấy tất cả hữu tình chưa từng có tướng của Nhân. Chính vì thế cho nên ví dụ nói Đại Pháp Tạng, làm Đại Thí Chủ, biện tài không ngại, vô lượng Trí Tuệ, sức mạnh, không có chỗ sợ (vô sở úy), Bất Cộng Phật Pháp Tạng

Như vậy Thiện Nam Tử! Như Lai dùng con mắt thanh tịnh thấy tất cả hữu tình có đủ Như Lai Tạng, thế nên vì Bồ Tát mà tuyên nói Diệu Pháp

Khi ấy Đức Thế Tôn nói Già Tha (Gāthā:Kệ) là:

_ Ví như Phục Tàng nhà người nghèo
 Vàng, báu tràn đầy ở bên trong
 Kho ấy chẳng động, chẳng suy tư
 Cũng chẳng tự nói là vật gì
 Người kia tuy có làm chủ tể
 Chịu sự nghèo túng mà chẳng biết
 Kẻ ấy cũng chẳng nói người khác
 Chịu sự nghèo nàn, trụ khổ não
 _ Như vậy Ta dùng mắt Phật quán
 Tất cả Hữu Tình nơi nghèo túng
 Trong thân vốn có Đại Phục Tàng
 Trụ Thế chư Phật chẳng lay động
 Thấy Thế ấy, vì Bồ Tát nói
 "Các ông xuyên Đại Trí Tạng này
 Sẽ được lìa nghèo, làm Thế Tôn
 Hay ban cho Pháp Tài vô thượng
 Ta đều đã nói để thắng giải
 Tất cả hữu tình có Phục Tàng

Nếu hay Thắng Giải rồi tinh cần
Mau chóng chứng nơi Tối Thượng Giác”

Lại nữa Thiện Nam Tử! Ví như hạt Đẳng, hạt Ta La, hạt Thiệm Bộ Quả, hạt A Ma La Quả. Do mầm của hạt ấy triển chuyển cùng sinh thành Pháp chẳng hoại. Nếu gặp đất, duyên gieo trồng đúng thời kỳ, lâu sau trở thành Đại Thụ Vương.

Như vậy! Như vậy Thiện Nam Tử! Như Lai dùng con mắt Như Lai thấy sự ham muốn (dục), giận dữ, si mê, tham lam, vô minh, phiền não của tất cả hữu tình cho đến da thịt bên ngoài. Trong Tạng: ham muốn, giận dữ, si mê, tham lam, vô minh, phiền não ấy có Tính của **Như Lai Tạng** (Tathāgata-garbha), do đây gọi là Hữu Tính. Nếu hay ngưng nghỉ thì gọi là Thanh Lương (trong mát), tức gọi là **Niết Bàn** (Nirvāṇa). Nếu hay tịnh trừ vô minh, phiền não là cõi hữu tình, đây tức gọi là **Đại Trí Tu**, hữu tình của cái ấy gọi là **Đại Trí Tu**. Nếu Đức Phật hiện ra ở cõi Trời, Thế Gian nói Pháp vi diệu, người nhìn thấy điều này tức gọi là Như Lai

Này Thiện Nam Tử! Nếu kẻ ấy thấy Như Lai Ứng Chính Đẳng Giác khiến cho các các Bồ Tát Ma Ha Tát thấy đều ngộ giải Trí Tuệ của Như Lai khiến cho hiển hiện”

Khi ấy Đức Thế Tôn nói Già Tha (Gāthā:Kệ) là

_ Ví như cây ở trong hạt Đẳng
Mầm Đẳng, tất cả có thể được
Ở rễ, Thiệm Bộ thấy đều có
Do gieo trồng đúng lại được sinh
Như vậy Ta thấy đều không dư
Tất cả Hữu Tình, như hạt Đẳng
Mắt Phật tối thắng vô lậu, quán
Trong đó chứa đủ Thể Như Lai
Chẳng hoại Tạng đó, gọi Hữu Tình
Ở trong có Trí mà chẳng khác
An trụ tại Định, nơi vắng lặng
Cũng chẳng lay động, không chỗ đắc
Vì Tịnh ấy nên Ta nói Pháp
Làm sao nhóm này thành Chính Giác?
Giống như hạt giống thành cây lớn
Sẽ làm chỗ dựa của Thế Gian

Lại nữa Thiện Nam Tử! Ví như người nghèo dùng tất cả báu làm tượng Như Lai dài khoảng một khuỷu tay. Kẻ trượng phu nghèo ấy muốn đem tượng báu đi qua đường hiểm trở. Do sợ bị trộm cướp nên lấy lụa rách nát hôi hám quấn che tượng ấy khiến người khác chẳng lường được.

Này Thiện Nam Tử! Kẻ trượng phu nghèo đó ở chốn hoang vắng đột nhiên mạng chung, tượng báu Như Lai ở ngay trong lụa rách nát hôi hám bị vứt ném lưu chuyển nơi đất hoang vắng ấy. Người đi đường đi qua đi lại, dẫm đạp, nhảy lên trên mà chẳng biết bên trong có hình tượng Như Lai. Do tượng ấy bị che lấp ngay trong lụa hôi hám bị vứt trên đất nên đều chán ghét khởi sinh Phật Tướng.

Lúc đó chư Thiên cư trú ở chốn hoang vắng ấy, dùng Thiên Nhãn nhìn thấy, liền bảo người đi đường rằng: “Này ông! Ở trong lụa dơ này có tượng Như Lai, cần phải mau cởi bỏ để cho tất cả Thế Gian lễ kính”

Như vậy! Như vậy Thiện Nam Tử! Như Lai dùng con mắt Như Lai thấy tất cả hữu tình như phiền não của tấm lụa cũ hôi hám ấy, lâu dài đã lưu chuyển ở nơi hoang vắng, đường hiểm trở của sinh tử, nhận chịu vô lượng thân của loài Bàng Sinh. Trong

tâm lực rách cũ hôi hám phiền não của tất cả hữu tình ấy có Thê chúa Như Lai, như Ta không có khác. Như Lai vì cởi bỏ sự quần che của tâm lụa dơ phiền não, vì các Bồ Tát mà nói Diệu Pháp: “Làm sao được Tri Kiến trong sạch của Như Lai để lia bỏ phiền não, được nơi lễ kính của tất cả Thế Gian, giống như đối với Ta”

Khi ấy Đức Thế Tôn nói Già Tha (Gāthā:Kệ) là

_ Ví như lụa dơ khiến chán ghét
 Quán buộc bao Thê Như Lai ấy
 Tượng báu bị lụa dơ quần quanh
 Vất nơi vắng vẻ, chốn hiểm ác
 Chư Thiên dùng Thiên Nhân thấy xong
 Liên bảo người đi đường khác rằng
 Tượng báu ở trong lụa hôi ấy
 Mau cần phải cởi bỏ rồi cung kính
 _ Ta dùng Thiên Nhân thấy như vậy
 _ Ta quán tất cả các hữu tình
 Bị lụa phiền não ràng buộc quán
 Chịu nhiều ưu não, khổ sinh tử
 Ta thấy trong lụa dơ phiền não
 Thê Như Lai ngồi Kiết Già Phu
 An trụ lặng yên chẳng nghiêng động
 Đều không có được nơi giải thoát
 Thấy điều đó xong, sợ, tỉnh ngộ
 Các ông lắng nghe, trụ Thắng Giác
 Tất cả Pháp hữu tình như vậy
 Ở trong sợ hãi thường có Phật
 Hiểu điều ấy xong, hiện thân Phật
 Lúc đó tịnh tất cả phiền não
 Vì thế có tên hiệu Như Lai
 Người, Trời vui vẻ mà cúng dường

Lại nữa Thiện Nam Tử! Hoặc có người nữ cô độc, hình xấu hôi hám, dung mạo xấu xí như **Tất Xá Chi** (Piśāci). Người nhìn thấy đều sợ hãi, chán ghét... chỉ ở trong nhà tẻ ác thấp kém. Ngẫu nhiên giao thông với Phước và mang thai, quyết định đây là thai Chuyển Luân Vương. Xong người nữ ấy tuy mang thai cũng chưa từng có ý niệm như vậy, chỉ ôm ấp tâm nghèo túng thấp kém. Do tâm yếu kém, thường tác niệm này: *“Ta có hình dung xấu xí, đã ở nhà tẻ ác thấp hèn để sống qua ngày, cũng chẳng đủ, chẳng biết loại người nào sinh Phước cho Ta?!”*

Như vậy! Như vậy Thiện Nam Tử! Tất cả hữu tình không có chủ, không có chỗ dựa, sinh trong ba cõi, ở tại nhà tẻ ác thấp hèn, bị sự bức bách của khổ sinh tử. Xong tất cả hữu tình có Như Lai Giới, đủ Như Lai Tạng mà hữu tình ấy chẳng hiểu chẳng biết.

Này Thiện Nam Tử! Như Lai chẳng khiến tất cả hữu tình tự khinh chê lừa dối mình cho nên Đức Phật vì họ nói Pháp.

Này Thiện Nam Tử! Các ông đừng tự khinh chê lừa dối mình, phát tâm tinh tiến bền chắc lớn. Trong thân của các ông đều có Phật Thê, vào thời sau này được thành Chính Giác. Nay ông đã vào nơi số của Bồ Tát tức chẳng phải phàm phu, lâu sau cũng rơi vào số của Như Lai tức chẳng phải Bồ Tát”.

Khi ấy Đức Thế Tôn nói Già Tha (Gāthā:Kệ) là:

_ Ví như người nữ không dựa chủ

Hình dung hôi xấu đáng chán ghét
 Ở tại nhà xấu ác thấp hèn
 Hoặc khi có mang thai của vua
 Thai do người ấy mang như vậy
 Quyết định đây là Chuyển Luân Vương
 Uy đức vua ấy, bảy báu vây
 Thống lãnh bốn Châu làm chủ tể
 Người nữ xấu ngu chưa từng biết
 Đã ở trong Phước có như vậy
 Tại nhà tệ ác thấp hèn kia
 Ôm khổ nghèo túng, tâm lo lắng
 _Ta thấy tất cả các hữu tình
 Không chủ, chịu nghèo khổ bức bách
 Ngay trong ba cõi mê hoan lạc
 Pháp Tạng trong thân như Thai Tạng
 Như vậy thấy xong, bảo Bồ Tát
 Tất cả hữu tình đủ **Pháp Tính** (Dharmatā)
 Trong thai, lợi đời có ánh sáng
 Nên sinh cúng kính, đừng lừa dối
 Phát tinh tiến bền chắc, tu trì
 Chẳng lâu thân mình được thành Phật
 Chẳng lâu sẽ ngồi Bồ Đề Trường
 Giải thoát vô lượng câu chi chúng.

Lại nữa Thiện Nam Tử! Ví như dùng sáp làm khuôn đúc, hoặc làm hình con ngựa, hình con voi, hình nam, hình nữ...lấy bùn bao lấp bên trên rồi dùng lửa nung, nấu chảy vàng ròng rót vào bên trong khuôn, sau khi để nguội xong thì người thợ ấy đem về nhà. Bên ngoài khuôn đúc đó bị bùn đen xấu xí che lấp, bên trong hình dạng cháy xém xấu xí có bức tượng vàng. Hoặc người thợ, hoặc đệ tử của người thợ biết khuôn đúc đã nguội lạnh, liền phá bỏ lớp bùn ấy, rửa sạch sẽ xong thì trong phúc chốc , tượng báu vàng ấy tức liền trong sạch.

Như vậy! Như vậy Thiện Nam Tử! Như Lai dùng con mắt Như Lai quán thấy tất cả hữu tình như bên ngoài khuôn đúc của tượng vàng bị bùn phiền não che lấp nhưng bên trong tràn đầy khoảng trống rộng có báu **Vô Lộ Tri** của Phật Pháp.

Này Thiện Nam Tử! Nay Ta quán thấy tất cả hữu tình thấy đều như vậy, tại chúng Bồ Tát mà nói Diệu Pháp.

Nếu Bồ Tát Ma Ha Tát hoặc được sự trong mát vắng lặng thời Như Lai vì hữu tình ấy dùng Khí tượng Kim Cương làm trong sạch con mắt Pháp ấy, trừ Phiền Não với Tuỳ Phiền não của kẻ ấy, làm trong sạch kho báu Trí của Như Lai.

Thiện Nam Tử! Như Lai giống như người giữ tượng báu

Thiện Nam Tử mà phá Sắc với Tuỳ Phiền Não ấy khiến được giải thoát thì gọi là Như Lai

Này Thiện Nam Tử! Như Lai Ứng Chính Đẳng Giác thấy Như Lai Tạng của tất cả hữu tình bị chìm mất trong vô biên câu chi tạng phiền não. Vì hữu tình ấy phá tạng phiền não, nơi Tri Kiến của Phật an lập Vô Thượng Chính Đẳng Bồ Đề

Khi ấy Đức Thế Tôn nói Già Tha (Gāthā:Kệ) là:

Ví như bùn làm khuôn bên ngoài
 Ở trong trống rỗng không chỗ có
 Nấu luyện vàng ròng rưới rót đầy

Số ấy hoặc trăm hoặc một ngàn
 Người đúc tượng biết làm lạnh xong
 Liên phá bùn ấy hiện hình tượng.
 Trừ bùn liền sạch tượng báu ấy
 Ý người đúc tượng đều thành tựu
 _ Ta thấy tất cả các hữu tình
 Giống như tượng vàng tại khuôn bùn
 Bên ngoài phiền não che ngăn khắp
 Trí của Như Lai ở bên trong
 Nếu được vắng vắng với trong mát (thanh lương)
 Mé trước trong sạch Trí Bồ Tát
 Dùng khí tượng Pháp để đánh đập
 Phiền não do đây đều tột hoại
 _ Hết thấy Phật Tử của Như Lai
 Giống như Kim Cương khiến đáng yêu
 Thường được Trời, Người đời cúng dường
 Viên mãn thân tướng đủ mười phương
 Ta thấy tất cả các hữu tình
 Trong sạch như vậy thành **Thiện Thệ** (Sugata)
 Thành tựu Thiện Thệ thành mắt Phật
 Đầy đủ **Vô Thượng Tát Bà Nhã** (Vô Thượng Nhất Thiết Trí)

Đức Phật bảo **Kim Cương Tuệ** Bồ Tát (Vajra-mati) rằng: “Thiện Nam Tử! Hoặc Tại Gia, Xuất Gia, kẻ trai lành, người nữ thiện đối với Pháp Yếu Kinh Điển của Như Lai Tạng thọ trì, đọc tụng, viết chép Kinh quyển, vì người khác rộng nói sẽ được Phước vô lượng. Hoặc có kẻ trai lành, người nữ thiện hoặc Bồ Tát khác vì nơi gom chứa Trí của Như Lai cho nên siêng năng cúng dường tất cả Như Lai, ở mỗi một Thế Giới thành tựu **Sắc Tam Ma Địa** như vậy. Do uy lực của Sắc Tam Ma Địa này, vượt qua hàng hà sa các Thế Giới của Phật, vượt qua hàng hà sa số câu chi na dữu đa chư Phật hiện tại, ở mỗi một cõi Phật cúng dường thừa sự cùng với chúng Bồ Tát Thanh Văn Tăng... như vậy cho đến vượt qua năm mươi hàng hà sa chư Phật Thế Tôn, ngay lúc sung sướng an vui đều đưa trăm ngàn lâu gác trên diêu, mỗi mỗi cao khoảng mười du thiện na, rộng rãi bằng phẳng khoảng một du thiện na... như vậy tất cả dùng báu tạo thành vật khí chứa hương thơm màu nhiệm của cõi Trời, rải tán mọi loại hoa, hoàn thành mọi loại vật thọ dụng. Ngày ngày như vậy cho đến ngàn kiếp

Này Kim Cương Tuệ! Nếu Bất Sô, Bất Sô Ni, Ô Ba Sách Ca, Ô Ba Tư Ca phát tâm Bồ Đề, đối với Kinh của Như Lai Tạng này, lấy một ví dụ ấy, hoặc ngay ở thân hoặc tại Kinh quyển

Kim Cương Tuệ! Đem Phước Nghiệp này so với Nghiệp Phước trước. Như Lai an lập trăm phần, Ca La phần, ngàn phần, trăm ngàn phần, câu chi phần, câu chi trăm phần, cây chi ngàn phần, câu chi trăm ngàn phần, câu chi na dữu đa trăm ngàn phần... cũng chẳng theo kịp một phần ở Ca La này cho đến tính số thí dụ cũng chẳng thể theo kịp

Kim Cương Tuệ! Nếu có kẻ trai lành, người nữ thiện cầu Vô Thượng Bồ Đề. Đối với chư Phật Thế Tôn cùng với Bồ Tát Thanh Văn Đại Chúng lấy trăm ngàn học hoa Mạn Đà La, ngày ngày cúng dường tròn đủ ngàn kiếp

Kim Cương Tuệ! Nếu Bất Sô, Bất Sô Ni, Ô Ba Sách Ca, Ô Ba Tư Ca khác phát Tâm Bồ Đề, nghe Pháp yếu của Như Lai Tạng Kinh này cho đến chấp tay lễ kính, nói lời tùy hỷ.

Kim Cương Tuệ! Đem căn lành của Thắng Phước này so với Công Đức hiến hoa của căn lành lúc trước. Như Lai an lập Công Đức lúc trước ấy, trăm phần, ca la phần, ngàn phần, vô số phần... cũng chẳng thể bằng một phần

Khi ấy Đức Thế Tôn nói Già Tha (Gāthā:Kệ) là:

_Hoặc có người vui cầu Bồ Đề
 Nghe Kinh Điển này rồi thọ trì
 Cho đến viết chép nơi Kinh quyển
 Nếu hay cung kính một câu Kệ
 Lắng nghe, Phước ấy nhiều vô lượng
 Phát sinh vô lượng Tạng Phước Đức.
 Được nghe Tạng Kinh của Như Lai
 Nếu hay cầu Hạnh **Thắng Bồ Đề**
 Dùng sức Thần Thông trụ thượng thừa
 Cúng dường cung kính **Nhân Trung Tôn**
 Cùng với chúng Thanh Văn mười phương
 Cho đến đầy đủ một ngàn kiếp
 Nhiều ngàn kiếp, số như hằng sa
 Vượt hơn số ấy chẳng thể bàn
 Mỗi một Hạnh Thế Gian vô lượng
 Toàn đem báu làm Diệu Lô Các (lầu gác màu nhiệm)
 Chiều cao khoảng mười du thiên na
 Rộng rãi khoảng một du thiên na
 Hương xoa, hương đốt dùng cúng dường
 Ở trong, toà bảy báu vi diệu
 Đem lụa là đẹp trải lên trên
 Với Diệu Toà khác đều đặt bày
 Số ấy giống như cát sông Hằng
 Mỗi mỗi cúng dường nơi chư Phật
 Mỗi mỗi đưa cõi Như Lai ấy
 Các Như Lai trong hết thủy cõi
 Số ấy giống như cát sông Hằng
 Thấy đều cúng dường rồi thừa sự
 Nếu có kẻ Trí nghe Kinh này
 Lấy một ví dụ làm Hạnh chính
 Hoặc hay thọ trì với đọc tụng
 Phước này vượt hơn nhóm Phước trước
 _Hữu tình quy y nơi Kinh này
 Mau chứng nơi Vô Thượng Giác ấy
Như Lai Tạng Tương Ứng Pháp này
 Nếu Trí Bồ Tát hay suy tư
 Tính **Thắng Pháp** của các hữu tình
 Mau chóng giác ngộ **Trí tự nhiên**.

Đức Phật bảo Kim Cương Tuệ: “Dùng điều này được biết Pháp Môn như vậy, nơi các Bồ Tát Ma Ha Tát thành nhiều lợi ích, hay dẫn **Tát Bà Nhã Trí** (Nhất Thiết Trí Trí)

Này Kim Cương Tuệ ! Ta nhớ về kiếp quá khứ cách nay vô số rộng lớn chẳng thể nghĩ bàn vô lượng chẳng thể nói, ngay thời đó có Đức Phật tên là **Thường Phóng**

Quang Minh Như Lai Ứng Chính Đẳng Giác Viên Mãn Thiện Thệ Thế Gian Giải Điều Ngự Sĩ Vô Thượng Trượng Phu Thiên Nhân Sư Phật Bà Già Phạm

Kim Cương Tuệ! Do nhân duyên nào mà Đức Phật Thế Tôn ấy có tên gọi là **Thường Phóng Quang Minh**?

Kim Cương Tuệ! Đức Phật Thế Tôn **Thường Phóng Quang Minh** Như Lai Ứng Chính Đẳng Giác ấy lúc còn là Bồ Tát ở trong thai mẹ dùng ánh sáng của thân chiếu thấu suốt ngoài thân, chiếu soi khắp mười Phật Sát Thố vi trần đẳng trăm ngàn Thế Giới ở phương Đông. Như vậy chiếu xong cho đến phương Nam, Tây, Bắc, bốn góc, trên, dưới... đều có mười Phật Sát Thố vi trần đẳng trăm ngàn Thế Giới thấy đều chiếu diệu khắp cả.

Này Kim Cương Tuệ! Các Thế Giới ấy do ánh sáng từ thân của Bồ Tát ở trong thai mẹ chiếu rọi khắp, nhờ ánh sáng đó khiến người vui thích phát sinh vui vẻ.

Kim Cương Tuệ! Do ánh sáng từ thân của Bồ Tát ấy chiếu soi cho nên vi trần số trăm ngàn Thế Giới, hữu tình trong chôn đó được tiếp chạm ánh sáng đều được uy đức lớn, đầy đủ sắc tướng, đủ Niệm, đủ Tuệ, đủ Hạnh, đủ Trí, đủ nơi biên tài

Tất cả hữu tình trong các Thế Giới ấy bị đọa trong nẻo Địa Ngục, Bàn Sinh, Cõi Diêm Ma La, nẻo A Tu La... do ánh sáng từ thân của Bồ Tát ấy chiếu soi, vừa mới tiếp chạm ánh sáng xong thời tất cả đều bỏ thân trong nẻo ác, sinh về cõi người, Trời.

Hết thấy Người, Trời của các Thế Giới ấy do ánh sáng từ thân của Bồ Tát chiếu chạm đều đối với Vô Thượng Bồ Đề được bất thoái chuyển, được năm Thần Thông.

Hết thấy Bồ Tát bất thoái chuyển của các Thế Giới ấy do ánh sáng từ thân của Bồ Tát đó chiếu chạm đến, khi ánh sáng vừa chạm đến xong thấy đều thành tựu Vô Sinh Pháp Nhẫn, mỗi mỗi vị đều được tên gọi là **Ngũ Bách Công Đức Chuyển Đà La Ni**

Vi trần trăm ngàn Thế Giới như vậy do ánh sáng từ thân của Bồ Tát ấy chiếu soi đều thành Phệ Lư Ly, vàng ròng làm dây chằng lộ giới của tám con đường, tất cả cây báu bày thành tám hàng, hoa quả trang nghiêm, sắc hương thù dị. Mùi thơm của tất cả cây báu đó theo gió thổi nhẹ từ cây ấy phát ra âm thanh vi diệu hoà nhã thích ý là: Tiếng Phật, tiếng Pháp, tiếng Tăng, tiếng Bồ Tát, tiếng Bồ Đề, tiếng của Căn, Lực, Giác Phần, Giải Thoát, Đẳng Trí, Đẳng Chí... Do tiếng của cây báu thời tất cả hữu tình trong vi trần số trăm ngàn Thế Giới ấy thấy đều đắc được Pháp Hỷ Thiên Duyệt.

Hết thấy tất cả hữu tình trong các Thế Giới ấy đều xa lìa nẻo Địa Ngục, Bàn Sinh, Diêm Ma La Giới, A Tô La.

Bồ Tát ấy ở trong thai mẹ toả ánh sáng như mặt trăng, chấp tay mà trụ. Ngày đêm sáu thời thường phóng ánh sáng cho đến khi Đản Sinh.

Kim Cương Tuệ! Bồ Tát ấy khi mới sinh ra liền thành Chính Giác. Đức Phật Thế Tôn đó đã thành Phật xong mà ở trong thân thường phóng ánh sáng, cho đến lúc Bát Niết Bàn thời thường phóng ánh sáng. Sau khi Đức Phật Thế Tôn ấy đã Bát Niết Bàn thời hết thấy Xá Lợi đê trong Tháp thường phóng ánh sáng.

Này Kim Cương Tuệ! Do nhân duyên đó mà người, Trời thời ấy gọi Đức Thế Tôn đó là **Thường Phóng Quang Minh Như Lai**.

Lại nữa Kim Cương Tuệ ! Khi Đức Phật Thế Tôn Thường Phóng Quang Minh Như Lai ấy trụ ở đời, có một vị Bồ Tát tên là **Vô Lượng Quang** (Amitābha) cùng với hai mươi câu chi Bồ Tát là quyến thuộc. Thời đó Vô Lượng Quang Bồ Tát ở chỗ của Đức Thường Phóng Quang Minh Như Lai đã từng hỏi Pháp Môn **Như Lai Tạng** này

Kim Cương Tuệ! Đức Thường Phóng Quang Minh Như Lai Ứng Chính Biến Tri ấy ở năm trăm kiếp chẳng rời khỏi chỗ ngồi, rộng tuyên nói Kinh **Như Lai Tạng** này. Dùng mọi loại câu đối với Pháp hiệu sự sai khác, biện tài không ngại trăm ngàn ví dụ, thương xót nhiếp thọ vị Bồ Tát đó. Vì thế cho nên rộng diễn Pháp yếu thâm sâu của

Như Lai Tạng này. Các vị Bồ Tát trong mười Phật Sát vi trần số câu chi trăm ngàn Thế Giới ở mười phương ấy dùng chút công sức đều được cảnh giác

Này Kim Cương Tuệ! Bồ Tát trong cõi ấy nghe Kinh Như Lai Tạng này cho đến được nghe danh hiệu Kinh này thì tất cả tiến dần thành thực căn lành. Do thành thực xong đều ở nước khác mà thành Chính Giác chỉ trừ bốn vị Bồ Tát Ma Ha Tát chẳng nhận lấy Bồ Đề.

Kim Cương Tuệ đừng sinh niệm khác! Vô Lượng Quang Bồ Tát ở ngay lúc đó, đâu phải là người khác mà chính là thân của ông. Tại sao thế ? Vì ông, Kim Cương Tuệ xưa kia làm Bồ Tát thời có tên gọi là Vô Lượng Quang

Này Kim Cương Tuệ ! Khi Đức Phật đó còn trụ thế thời bốn vị Bồ Tát chẳng nhận lấy Bồ Đề là: **Mạn Thù Thất Lợi** Bồ Tát (Mañjuśrī), **Đắc Đại Thế** Bồ Tát (Mahā-sthāma-prāpta), **Quán Tự Tại** Bồ Tát (Avalokiteśvara). Còn ông, **Kim Cương Tuệ** (Vajra-mati) là vị thứ tư.

Này Kim Cương Tuệ! Pháp yếu của Như Lai Tạng có lợi ích lớn như vậy, Bồ Tát Ma Ha Tát do nghe điều này cho nên thành tựu Phật Trí.

Khi ấy Đức Thế Tôn nói Già Tha (Gāthā:Kệ) là:

Xưa, **Thường Phóng Quang Minh Như Lai**

Ở vô lượng kiếp đời quá khứ

Do thân thường phóng ánh sáng lớn

Chiếu diệu câu chi trăm ngàn cõi

Mới thành Vô Thượng Chính Giác xong

Lúc đó Vô Lượng Quang Bồ Tát

Hỏi Thế Tôn ấy **Pháp Vương** này

Kinh Điển như vậy, thời đó nói

Thường theo Phật ấy nghe Kinh này

Từ nơi Phật ấy được nghe xong

Thấy đều đắc được Thắng Bồ Đề

Chỉ trừ bốn vị Bồ Tát này

Đắc Đại Thế với Quán Tự Tại

Mạn Thù Thất Lợi là thứ ba

Thứ tư tức ông, Kim Cương Tuệ

Ngay ở lúc đó nghe Kinh này

Vô Lượng Quang Bồ Tát xưa kia

Tức là ông đó, Kim Cương Tuệ

_Ngay ở thời ấy là Phật Tử

Ta từng ở **Tiên Hạnh** thắng hành

Nghe danh hiệu Kinh màu nhiệm này

Từ chỗ **Sur Tử Sung Như Lai**

Cung kính chấp tay nghe Kinh này

Xưa Ta do Nghiệp căn lành này

Mau được **Bồ Đề Vị** tối thắng

Vì thế kẻ Trí trì Kinh này

Bấy giờ Đức Thế Tôn lại bảo Kim Cương Tuệ Bồ Tát rằng: “Nếu kẻ trai lành, người nữ thiện bị sự ràng buộc của nghiệp chướng, được nghe Kinh Như Lai Tạng này, thọ trì đọc tụng, vì người khác diễn bày. Do kẻ ấy nghe Kinh Điển này, đọc tụng thọ trì, phúng tụng, diễn bày, viết chép Kinh quyển. Do chút công lao nhọc chuyên cần mà nghiệp chướng tiêu diệt, Phật Pháp hiện tiền”

Khi ấy Cụ Thọ **Khánh Hỷ** (Ānanda) bạch Phật rằng: “Thế Tôn! Nếu có kẻ trai lành, người nữ thiện bị nghiệp chướng ràng buộc. Kẻ ấy được bao nhiêu Đức Phật Thế Tôn gia trì nói Pháp, đắc được Đa Văn, được tương ứng cùng với Pháp Yếu đó?”

Đức Phật nói: “Này Khánh Hỷ! Nếu kẻ trai lành, người nữ thiện ở chỗ của một trăm Đức Phật được gia trì nói Pháp, hoặc có hai trăm, hoặc ba bốn năm trăm, hoặc một ngàn, hoặc hai ngàn, hoặc ba bốn năm sáu bảy tám chín, hoặc mười ngàn chỗ của Phật được gia trì nói Pháp. Hoặc có hai trăm ngàn, hoặc có câu chi na hữu đa chỗ của Phật được nói Pháp Văn Trì

Này Khánh Hỷ! Nếu có Bồ Tát được Pháp của Như Lai Tạng này, viết chép Kinh quyển, đọc tụng thọ trì, suy tư nghĩa ấy vì người khác rộng nói. Rồi Bồ Tát ấy nên tác niệm này: “*Nay Ta đắc được Vô Thượng Bồ Đề*”. Người ấy nên nhận sự cung kính cúng dường của Người, Trời, A Tu La”

Đức Phật nói điều đó xong, an nhiên vui vẻ

Khi ấy Đức Thế Tôn lại nói Già Tha (Gāthā:Kệ) là:

Bồ Tát nghe **Tu Đa La** (Sūtra:Khế Kinh) này

Tác suy tư đó được Thắng Giác

Nếu có tay người được Kinh này

Người, Trời lễ bái nên cung kính

Các Phật Thế Tôn, Đại Đạo Sư

Khen ngợi người ấy **Nhân Trung Tối** (cao nhất trong loài người)

Cũng gọi **Pháp Vương của tối thắng**

Nếu Kinh vào tay ngàn ấy người

Người đó chiếu diệu như trăng đầy

Nên nhận lễ kính như Thế Tôn

Hay cầm đuốc Pháp làm **Thế Hùng** (loài thú mạnh nhất ở đời)

Do vào Kinh này, ở tay ấy

Bấy giờ Đức Thế Tôn nói Kinh đó xong thời hàng Kim Cương Tuệ Bồ Tát Ma Ha Tát và các Bồ Tát, các chúng Đại Thanh Văn, Người, Trời, A Tu La... nghe điều Đức Phật nói, đều vui vẻ phụng hành.

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG NHƯ LAI TẠNG

Hết

20/07/2009